

Άρειος Πάγος 400/1987, Τμ. Β'

Πηγή: Ε.Ε.Δ. 47/88 σελ. 89, ΝοΒ 36/88 σελ. 906

Περίληψη: Ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος συνιστά και ο θάνατος του ναυτικού εκ τροχαίου ατυχήματος, εκτός και μακράν του πλοίου επισυμβάντος, κατά την διάρκεια της ψυχαγωγίας του ναυτικού, υπό την προϋπόθεση ότι διατηρείται ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ ατυχήματος και ναυτικής εργασίας. - Αιτιώδης σύνδεσμος δεν υφίσταται, όταν ο ναυτικός, ανεξαρτήτως της ναυτολογησεως του και της παροχής εργασίας στο πλοίο, ευρισκόμενος στον τόπο της κατοικίας του, θανατώνεται σε τροχαίο ατύχημα κατά την διάρκεια ψυχαγωγίας άσχετης προς εκείνη που επιβάλλεται εκ των δυσχερειών της διαβίωσης μέσα στο πλοίο για την αποκατάσταση ή διατήρηση της ψυχικής ισορροπίας του ναυτικού.

Κυριότερες διατάξεις: Β.δ. 24.7/25.8.1920 άρθρ. 1, 2, 3.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο Αντιπρόεδρος κ. ΒΑΣ. ΛΙΝΑΡΔΟΣ

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. ΝΙΚ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόροι οι κ.κ. Ελ. Παλυβός, Στ. Παπανδρέουλος

Κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 1, 2 και 3 του από 24ης Ιουλίου-25ης Αυγούστου 1920 β. δ/τος "περί κωδικοποιήσεως των διατάξεων των εξ ατυχημάτων εν τη εργασία παθόντων εργατών και υπαλλήλων", ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος συνιστά και ο θάνατος του ναυτικού εκ τροχαίου ατυχήματος, εκτός και μακράν του πλοίου επισυμβάντος, κατά την διάρκειαν της ψυχαγωγίας του ναυτικού, τούτο όμως υπό την προϋπόθεσιν ότι διατηρείται ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ ατυχήματος και ναυτικής εργασίας, υπό την έννοιαν ότι αύτη υπήρξεν η αφορμή εκείνου (ατυχήματος). Τοιούτος σύνδεσμος δεν υφίσταται όταν ο ναυτικός, ανεξαρτήτως της ναυτολογησεως του και της παροχής εργασίας εν τω πλοίω, ευρισκόμενος εις τον τόπον της κατοικίας του, θανατώνεται κατά την διάρκειαν της υπ' αυτού επιλεγείσης ψυχαγωγίας του εκ τροχαίου ατυχήματος, ασχέτου εκείνης (ψυχαγωγίας) ήτις επιβάλλεται εκ των δυσχερειών της εν τω πλοίω διαβίωσης αυτού, αφού η διαληφθείσα θανάτωσίς του είναι αποτέλεσμα της επιλεγείσης ψυχαγωγίας του υπό τας κρατούσας συνθήκας της εις ην μετέχει κοινωνικής ζωής και δεν απορρέει εκ της ιδιομορφίας της ναυτικής εργασίας, ούτε είναι αναγκαία (ψυχαγωγία) διά την αποκατάστασιν ή διατήρησιν της ψυχικής ισορροπίας του ναυτικού. Εν προκειμένω, η προσβαλλομένη απόφασις εδέχθη ότι κατά την διάρκειαν της εις το Πέραμα Πειραιώς επισκευής του πλοίου των αναιρεσιβλήτων, ο υιός των αναιρεσιδόντων ήτο ναυτολογημένος εις το πλοίον τούτο ως τρίτος μηχανικός, ότι ειργάζετο εις το πλοίον ως τοιούτος βάσει πινάκων φυλακής συντασσομένων υπό του πρώτου μηχανικού, ότι τας περισσοτέρας ώρας του εικοσιτετραώρου ήτο ελεύθερος υπηρεσίας και διεβίου εν τη κατοικία του, εις ην διενυκτέρευεν, ότι τας νυκτερινάς ώρας της 31ης Μαΐου 1980 ευρισκόμενος εκτός υπηρεσίας μετέβη μετά φίλων του να διασκεδάσει εις κοσμικόν κέντρον των Αθηνών, ότι επιστρέφων τας πρωινάς ώρας της 1ης Ιουνίου 1980 εις την οικίαν του, οδηγών το ιδιόκτητον αυτοκίνητόν του, επέπεσεν επί σταθερού αντικειμένου κειμένου επί της επισκευαζομένης Ιεράς Οδού-Αθηνών και τραυματισθείς εφονεύθη και ότι την πρωΐαν ταύτην δεν επέστρεφεν εις τα πλοία ούτε είχεν εις αυτόν εργασίαν ή άλλην τινά υπηρεσίαν. Ακολουθώς, υπό τα προεκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, κρίναν το δικάσαν Εφετείον ότι η υπό του ρηθέντος ναυτικού επιλεγείσα διασκεδάσις ήτο άσχετος προς την εν τω πλοίω εργασίαν του, ότι δεν επεβάλετο εκ των δυσχερειών και της ιδιομορφίας της ναυτικής εργασίας ούτε ήτο αναγκαία (ψυχαγωγία-διασκεδάσις), ελλείψει τότε ναυτικής εργασίας, διά την διατήρησιν της ψυχικής ισορροπίας του και ότι εντεύθεν δεν έλαβε χώραν ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος, και, δι' επικυρώσεως της πρωτοδίκου αποφάσεως, απορρίψαν την αγωγήν αποζημιώσεως των αναιρεσιδόντων γονέων του φονευθέντος ναυτικού, δεν παρεβίασε τας προπαρατεθείσας ουσιαστικάς διατάξεις, ο δε τα εναντία υποστηρίζων πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. (Επικυρώνει την 1377/1982 Εφετείου Πειραιώς).